

Una alcaldessa feminista?, sí!

Un any més, 8 de març. Un any més, el Dia Internacional de les Dones. I un any més el commemorarem (i tant!), però el celebrem amb reserves. No és cap novetat que les desigualtats entre homes i dones continuen, i ho fan en tots els àmbits i de manera alarmant, segons apunten totes les dades. I que la recent ofensiva del PP contra la llibertat de la dona amb la llei Gallardón, greument restrictiva de l'avortament, projecta ombres sobre la commemoració d'enguany.

Per cert, és ben significatiu i trist que per primer cop des de 1977, [Barcelona no tindrà declaració institucional en motiu del Dia de la Dona](#). Trias, de la mà del PP i no dels drets de les dones.

En aquestes primàries ciutadanes, amb les que el PSC de Barcelona vol escollir el seu lideratge polític i electoral, s'obre la possibilitat real que una dona encapçali el projecte socialista. He dit, en reiterades ocasions, que el combat contra les desigualtats és el combat central de la nostra proposta. I que la manera compromesa de ser progressista avui és ser ecologista i feminista. En conseqüència, assumeixo la condició feminista com a dona, com a socialista i com a candidata en aquest procés electoral. Sí, no només vull ser la primera alcaldessa de Barcelona, sinó que vull ser una alcaldessa feminista. Perquè la igualtat és la base d'una societat més justa i més democràtica.

Aspiro, doncs, a combatre les injustícies en cinc grans eixos, de la mà de molts col·lectius i moltes organitzacions i persones compromeses amb aquest combat:

- **La situació de la dona al mercat laboral.** Les dones cobren de mitjana un 20,1% menys per hora que els homes, malgrat que el 44,8% de les dones ocupades té formació superior. O, quan una parella té fills, la

taxa d'ocupació de la dona s'enfonsa un 20% i la de l'home augmenta un 8%. Ho diu l'Informe sobre la dona al mercat laboral de la UGT de Catalunya. Com a dona i com a socialista aspiro a una igualtat d'oportunitats, responsabilitats i salarial real. Vull que es posi en valor el talent femení. La recuperació econòmica, de fet, només serà possible amb la plena incorporació de les dones al mercat de treball, en condicions d'igualtat d'oportunitats. La igualtat no pot ser, en cap cas, un objectiu secundari, que només considerem en època de bonança econòmica, ni un sobrecost prescindible per a les empreses o les institucions, en temps de crisi.

- **Discriminació per raó de sexe.** L'arraconament de la dona en la presa de decisions en la gran majoria d'empreses, organitzacions i institucions continua sent una constant. Les dones del 2014 som les millor formades de la història, i cal el nostre talent per a que la ciutat i el país siguin més competitius, però també més justos i solidaris. Aspiro, en primer lloc, a que es corregeixi aquesta segregació vertical, i això implica que els continguts que les dones aporten siguin no només respectats sinó que circulin amb la mateixa força que circulen els dels homes, que se'ls doni el mateix valor i que tinguin la mateixa possibilitat de sortida. La no discriminació ha de ser un objectiu de país, perquè la societat catalana no es pot permetre desapropiar el talent i el potencial femení de què disposa. Em comprometo a impulsar el paper educador i actiu que ha de tenir la ciutat en la lluita contra el masclisme i la violència de gènere. Hi haurà més implicació municipal. Un govern per la igualtat, que segueixi el fil de tantes lluites de les dones i els moviments socials progressistes. Barcelona ha estat

pionera en la lluita per l'emancipació de la dona i ha de continuar.

- **Maternitat.** Vull triar lliurement la meva maternitat, i fer-ho de manera responsable. Per això demano la retirada del projecte de llei sobre l'avortament i tornar a la legislació vigent sobre la interrupció voluntària de l'embaràs. Entenc la maternitat com una tria, no com una obligació; com un dret, i no pas com una càrrega. Dit això, crec que la maternitat i la paternitat són un valor de TOTA la societat i, per tant, aspiro, com a progressista, a que es protegeixi.
- **Violència masclista.** La violència contra les dones té el seu origen en un sistema de relacions de gènere que manté la preeminència dels homes sobre les dones. Violència física, psicològica i sexual. Sens dubte, la principal prioritat en salut pública és la prevenció contra la violència masclista. Tot just fa tres dies [un macrosondeig de la UE alertava que una de cada tres dones europees ha patit violència sexista.](#) Hem de protegir eficaçment, és a dir, legalment, les dones que pateixen violència masclista, que continuen, moltes, sense denunciar. Calen, també, mesures preventives, mitjançant l'educació, una feina que s'ha de fer a les escoles, però també a casa.
- **Separació entre l'àmbit productiu i el reproductiu.** La dona ha estat, tradicionalment, pal de paller. Ho ha estat a casa, en l'àmbit familiar, però també fora. Les dones, però, no volem fer tots els papers de l'auca. Volem compartir, volem un equilibri real entre home i dona. Cal trencar de veritat la vinculació tradicional i exclusiva de la dona al món privat enfront de la vinculació de l'home al món públic. I per fer-ho possible cal una organització horària i

social del temps que possibiliti l'equilibri entre la vida privada i la professional, entre la feina i el lleure.

Jo, com qualsevol altra dona, he patit injustícies, i aspiro a combatre-les. Aspiro a guanyar la batalla a casa, però també a la comunitat. Les idees importants d'aquesta ciutat i d'aquest país han trigat anys a materialitzar-se. Calen persones tossudes, constants, treballadores, que hi creguin. I calen polítiques col·lectives que les acompanyin. Vull canviar les coses, vull treballar per assolir la plena igualtat d'oportunitats. I en aquesta lluita s'hi han de sumar els homes, és clar. Aquesta no és una reivindicació exclusiva de les dones. En el repte de la igualtat hi hem de ser tots i totes, homes i dones per igual. I vull que tot això passi a casa meva. I casa meva és Barcelona. Deia Pericles, l'alcalde més important de l'antiga Atenes, que les coses importants i bones flueixen a la ciutat. I Barcelona és, sens dubte, el millor marc per treballar i potenciar aquestes coses importants i bones a les que tots i totes aspirem.